

ВПРОВАДЖЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ – ШЛЯХ ДО ВІЛЬНОГО ПРОДАЖУ УКРАЇНСЬКОЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ В ЄВРОПІ

Чумак М.Б.

Науковий керівник – к.т.н. Фабричнікова І.А.

Харківський національний технічний університет сільського господарства
імені Петра Василенка

(61050, Харків, пр. Московський, 45, каф. «Якість, стандартизація та сертифікація», тел. (057) 732-54-33, e-mail: system-quality@mail.ru)

На практичному семінарі в Полтавській державній аграрній академії за участю представників українських і германських фітосанітарних служб йшла мова про необхідність впровадження в Україні фітосанітарних стандартів Євросоюзу для вільного продажу сільгосппродукції в Європі.

Цьому сприятиме проект Twinning, який повинен наблизити українське законодавство до згаданих стандартів. За словами представників германської сторони, до українських виробників на сьогодні карантинних претензій немає, проте карантинні заходи Євросоюзу треба впроваджувати в Україні для того, щоб і продавці, і покупці були спокійні за якість продукції.

На першому етапі програми в Україні треба ввести директиву 2000/29. У ній перераховано більше 50 категорій карантинних організмів і захворювань, з якими сільгосппродукцію не приймуть ні в одній країні Євросоюзу. Контролювати виконання директиви повинні місцеві органи Держветфітослужби.

В свій час В. Янукович заявив: «Рухаючись в ЄС, в Україні необхідно створити подібну європейською систему погоджених заходів контролю усього ланцюжка: від виробництва сировини до готової продукції». Очевидно, що у рамках Митного союзу відбуватиметься гармонізація, і по деяких параметрах ця гармонізація не відповідає вимогам ЄС. Далеко не усі норми співпадають, по деяких параметрах вимоги ЄС жорсткіші, по інших – навпаки. Україна повинна відповідати усім вимогам. Якщо брати фактичну якість і безпеку української продукції, то від 60% до 80 % різних видів продукції відповідає вимогам ЄС. Ті норми і закони, які імплементують європейські норми якості і безпеки продукції, мають бути визначені пріоритетними.

Український споживач повинен отримувати продукти європейського рівня якості. Потрібна якість, якої доки неможливо досягти у рамках підсобних господарств. Собівартість – це основний показник, по якому ми не можемо конкурувати з Європою, тому що там більше дотацій виробництва, ніж у нас. Принаймні, в тих країнах, які орієнтовані на виробництво свинини, – Данія, Німеччина, Франція. Щоб працювати правильно, потрібна європейська генетика. Українська генетика, на жаль, більше сальна, а за сало ніхто платити не хоче, прийшовши в магазин. А вихід м'яса на кістці з українською генетикою не такий, як з європейською. Втім, якщо правильно організувати роботу усередині країни, ми тут будемо не гірші, ніж Європа.